

sejvte Tankegang vilde medføre. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amt (Fischer) har dernæst bemærket, at muligviis kunde den romersk-katholske Kirke have Eiendomsret, men at den evangelisk-lutherske Kirke ingen har. Der- til skal jeg først svare, at den saakaldte evangelisk-lutherske Kirke er intet andet end den reformerede romersk-katholske Kirke. Det er de samme Mennesker, som forhen dannede den romersk-katholske Kirke, der ved Reformationen sagde: vi vilde ikke have den romersk-katholske Overtro, men vi vilde danne et evangelisk-luthersk Samfund. Dog jeg skal ikke opholde mig ved denne Sag, der muligviis ikke staaer ganske klar for Alle; jeg skal derimod stærkere gjen- tage mit anthybede Beviis for, at den evange- lisk-lutherske Kirke dog virkelig har en Eiendomsret til Noget; jeg antager, dette da vil kunne gjøres klart for Alle. Jeg skal da først henvise til Præstegaardene, som den ene Præst kjober af den anden (En Stemme: Af hvem?), af sin Formand. Det skriver sig fra Begyndelsen af derfra, at Kongen har imod at faae Penge fra Præsten indrømmet ham at faae Præstegaarden, og at denne saa gaaer fra den Ene til den Anden. Dernæst skal jeg henvise til Legaterne. Hvad der efter Reformationen er givet i Jord og Penge til Kirkens Brug, er ikke givet til Sjælemesser, til Bantvoes Brug, men til at forkynde Guds Ord. Det er bestemt i mange Legater, at der skal holdes en Gudstjeneste, en Prædiken for dem. Ere de da ikke Kirkens Eiendom? Det kan dog vist Ingen nægte.

Mit Standpunkt ligeoverfor Spørgsmaalet om Kirkens Eiendomsret maa jeg betone har været dette, at jeg ikke har paaastaet, at den har Eiendomsret, men at jeg heller ikke har nægtet det; jeg har været tvivlende med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg har sagt, at Sagen ikke stod klar for mig, og jeg har derfor ønsket, at anerkjendt dygtige Mænd, kyndige i Lov og Ret, maae komme til paa Regjerin- gens Forlangende at yttre sig, for at de kunne oplhse os, som staae tvivlende. I det Hele maa jeg bede bemærket, at det Stand- punkt, jeg her indtager, er ingenlunde det ublandt christelige Standpunkt. Jeg taler ikke

ud af den reent christelige Bevidsthed, men jeg taler fra Statskirkens Standpunkt. Her spørges ikke om Christi Kirke i dens ideale Reen- hed, men om Statskirken; det er det Spørgs- maal, som foreligger. (Tscherning: Hvor er Statskirken?) Den ærede Rigsdagsmand, som nu spørger mig, hvor Statskirken er, har sagt, at jeg havde fremhævet, at Præsten var en Kommunalembudsmand. Han har ganske rigtigt opfattet, hvad jeg sagde; men, indvendte han, saa burde Kommunen kunne vælge Præsten. Det giver jeg ham tildeels Ret i, der er No- get i den Indvending, og jeg har stræbt at praktisere fra dette Standpunkt; thi jeg har stræbt hen til, at Menighederne kunne faae Andeel i Præstevalgene. Han sagde endvidere: Præsten faaer ingen Tiende af Kommunen, Tienden hører ikke under Kommunen, og den kan jo lægges andetsteds hen. Men Tienden er ikke Præstens eneste Indtægt; han har ogsaa Offer og Accidentser, Legater — som jeg allerede har fremhævet — og andre betydelige Indtægter. Iøvrigt kan man ikke altid bestemt sige, at en Mand hører hen der, hvorfra han faaer sin Løn. Der kan ofte være et Com- promis tilstede, ifølge hvilket han faaer sin Løn fra et Sted, skjønt han hører andetsteds hen.

Tilfidsst skal jeg med Hensyn til den hele Tvist bemærke, at det er mærkærdigt, hvor- ledes det atter her viser sig, at Folk, som staae paa saa forskellige Standpunkter som dem, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og jeg staae i denne Sag, dog kunne komme til det samme Resultat; vi tilraade jo begge To ikke at vedtage Posteringen, som den foreslaaes.

S. Sage: Jeg ønsker ikke at udtale mig om en Sag, som ikke foreligger til Afgjørelse. Da den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i forrige Session opfordrede mig til at give en bestemt Erklæring om, hvorledes jeg betragtede Kirkegobjet, erklæ- rede jeg, saavidt jeg erindrer, at denne Sag ikke forelaa. Maaden, hvorpaa jeg betragter den, har jeg viist i den Maade, hvorpaa jeg omtalte det Forslag, der foreligger; thi jeg er- kjender derved, at Rigsdagen kan udøve en Indflydelse paa disse Indtægter og Udgifter.